

3) Den omstændighed, at køberen har fremlagt en angivelse for skatte- og afgiftsmyndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten om erhvervelse inden for Fællesskabet som den, der er fremlagt i hovedsagen, kan udgøre et supplerende bevis for, at goderne faktisk har forladt leveringsmedlemsstatens område, men er ikke et afgørende bevis med henblik på momsfrigørelsen af en levering inden for Fællesskabet.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. september 2007 — Alber Collée, som Collée KG's efterfølger mod Finanzamt Limburg an der Lahn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof, Tyskland)

(Sag C-146/05) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 28c, punkt A, litra a), første afsnit — levering inden for Fællesskabet — nægtelse af momsfrigørelse — forsinket fremlæggelse af bevis for leveringen)

(2007/C 297/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alber Collée, som Collée KG's efterfølger

Sagsøgt: Finanzamt Limburg an der Lahn

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 28c, punkt A, litra a), i Rådets sjette direktiv af 17. marts 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som ændret — afslag på afgiftsfrigørelse for en omsætningsafgift, der er pålagt leveringer inden for Fællesskabet — for sen fremkomst af faktura som bevis for leveringen inden for Fællesskabet

Konklusion

Artikel 28c, punkt A, litra a), første afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at skatte- og afgiftsmyndighederne i en medlemsstat nægter at fritage en levering inden for Fællesskabet, som faktisk har fundet sted, for merværdiafgift, alene med den begrundelse, at der ikke er foretaget en rettidig bogføring af leveringen.

Ved efterprøvelsen af retten til fritagelse for merværdiafgift af en sådan levering skal den forelæggende ret ikke tage hensyn til, at den afgiftspligtige i første omgang bevidst skjulte, at der forelå en levering inden for Fællesskabet, medmindre der er risiko for tab af skatte- og afgiftsindtægter, og den afgiftspligtige ikke fuldstændigt har elimineret risikoen herfor.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. september 2007 — Twoh International BV, mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederlandene)

(Sag C-184/05) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 28c, punkt A, litra a), første afsnit — levering inden for Fællesskabet — momsfrigørelse — ingen pligt for skatte- og afgiftsmyndighederne til at indsamle beviser — direktiv 77/799/EØF — gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter — forordning (EØF) nr. 218/92 — administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter)

(2007/C 297/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Twoh International BV.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 28 c, punkt A, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), sammenholdt med Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter (EFT L 336, s. 15), som ændret ved direktiv 92/12/EØF, og med Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) (EFT L 24, s. 1) — salg og transport til en anden medlemsstat for købers regning — manglende meddelelse af relevante oplysninger fra modtagermedlemsstatens kompetente myndighed — forpligtelse eller ej for afgangsmembersstatens myndigheder til at anmode modtagermedlemsstatens kompetente myndigheder om oplysninger og i givet fald tage hensyn til disse

Konklusion

Artikel 28c, punkt A, litra a), første afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, sammenholdt med Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter, som ændret ved Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992, og med Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter, skal fortolkes således, at skatte- og afgiftsmyndighederne i den medlemsstat, hvorfra goder forsendes eller transporteres som led i en levering inden for Fællesskabet, ikke er forpligtet til at anmode om oplysninger hos myndighederne i den medlemsstat, som varerne ifølge leverandørens angivelser er sendt til.

(¹) EUT C 217 af 3.9.2005.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 4. oktober 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-186/05) (¹)

(Traktatbrud — nationalt monopol på detailsalg af alkoholholdige drikkevarer — forbud mod privatpersoners indførsel)

(2007/C 297/05)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Ström van Lier og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved K. Wistrand, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved E. Bygglin, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 og 30 EF — national lovgivning om et nationalt monopol på detailsalg af alkoholholdige drikkevarer, der forbyder privatpersoners direkte indførsel af sådanne drikkevarer

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet det forbyder privatpersoners indførsel af alkoholholdige drikkevarer via en af dem udvalgt uafhængig tredjemand eller professionel transportør, og dette forbud kan ikke anses for begrundet i medfør af artikel 30 EF.
- 2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 9.7.2005.